

In het kader van deze klacht nam de Controledienst contact op met Reprobel.

Reprobel deelde aan de Controledienst mee dat alle aangifteformulieren, alsook de daarbij horende herinneringsbrieven, beschikbaar waren in het Duits. Wanneer een schuldenaar om de Duitstalige versie vraagt, dan stuurt Reprobel deze formulieren naar die persoon of naar die instelling. Zij erkent dat de Duitstalige formulieren niet automatisch worden verstuurd maar enkel wanneer er expliciet wordt om gevraagd. In bijlage vindt u de verschillende begeleidende brieven die Reprobel in dit verband heeft geredigeerd.

Reprobel gaf eveneens aan dat haar website binnenkort opnieuw in het Duits beschikbaar zal zijn, zoals dat vroeger het geval was. Als gevolg van een wetswijziging van 22 december 2016 werd de reglementering gronding herzien. Bijgevolg moest de website van Reprobel aangepast worden. Momenteel is Reprobel nog bezig met de ontwikkeling van de Duitstalige versie van haar website.

Reprobel heeft echter wel formeel bezwaar tegen het feit dat ze onder de toepassing valt van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Zij wijst erop dat ze steeds de vereiste documenten voorstelt in het belang van de schuldenaar maar zij is van mening dat zij niet ressorteert onder de kwalificatie “natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.” Zij verklaart uitdrukkelijk dat ze een privaatrechtelijke vennootschap is waarvan haar taken de grenzen van een privaat bedrijf niet te buiten gaan.

Zij stelde een document met daarin de redenen waarom zij niet gelijkgesteld kan worden met een administratieve nationale overheid of een privaat bedrijf die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat. Dit document van Reprobel is eveneens terug te vinden in bijlage. Zij beroept zich hiervoor op de Belgische en buitenlandse rechtspraak die een beheersvennootschap niet beschouwt als een administratieve nationale overheid.

Reprobel vraagt dan ook aan uw Commissie of deze argumenten het vorige advies wijzigen en/of zij ter zake kan worden gehoord.”

*

*

*

De vennootschap Reprobel werd bij koninklijk besluit van 15 oktober 1997 belast met de inning en de verdeling van de vergoeding voor het kopiëren van werken die op grafische of soortgelijke wijze zijn vastgelegd.

Zij dient derhalve beschouwd te worden als een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, in de zin van artikel 1 § 1, 2° van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT).

Het feit dat, volgens de analyse van Reprobel, de vennootschap niet zou vallen onder de toepassing van de SWT is zonder voorwerp. Indien het klopt dat Reprobel inderdaad niet beschouwd kan worden als een staatsorgaan, neemt dat niet weg dat zij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden zoals voorzien in artikel 1, § 1, 2° SWT. Daarin is duidelijk sprake van “een rechtspersoon die belast is met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat”, wat in casu het geval is.

Bijgevolg is zij, in het kader van die taak, ertoe gehouden om de SWT na te leven in haar betrekkingen met de particulieren en de openbare diensten, alsook voor de berichten en mededelingen aan het publiek.

Een brief is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 41, § 1 SWT maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Betrokken brief diende bijgevolg in het Duits te zijn gesteld.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,